

MC-Tam Nhật Thánh-thứ năm
(Xh 12,1-8.11-14/1Cr 11,23-26/Ga 13,1-15)
Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

THÁNH THỂ VÀ LỮ KHÁCH HY VỌNG

Chiều hôm nay, Thứ Năm Tuần Thánh, chúng ta đi sâu vào mầu nhiệm trung tâm của đức tin chúng ta. Chúng ta tưởng nhớ một bữa ăn, một việc thiết lập, một hành động bày tỏ tình yêu vô biên của Chúa dành cho chúng ta, những người hành hương của hy vọng. Chiều nay, chúng ta không chỉ là những khán giả của quá khứ, mà là những người tham gia tích cực vào một hiện tại vĩnh cửu, nuôi dưỡng và hướng dẫn chúng ta đến tương lai mà Chúa hứa ban.

1. Bữa Ăn Vượt Qua: Lương Thực Giải Thoát (Xuất Hành 12, 1-8.11-14)

Hành trình của chúng ta bắt đầu với dân Israel, những người nô lệ ở Ai Cập. Bị áp bức bởi đau khổ, họ kêu cầu lên Chúa. Và Chúa nghe thấy tiếng khóc than của dân Người. Người nghe thấy tiếng kêu, tiếng rên rỉ, những im lặng nặng nề của sự tuyệt vọng của họ. Và Người hành động. Người sai ông Môsê và ông Aaron dẫn dân Người đến vùng đất tự do, Đất Hứa. Đêm Vượt Qua, Chúa đưa ra những chỉ dẫn chính xác: một con chiên bị sát tế, bánh không men, rau đắng. Mỗi yếu tố đều có ý nghĩa riêng. Chiên con, biểu tượng của sự hy sinh. Bánh không men, dấu hiệu của sự vội vã ra đi, một cuộc sống mới bắt đầu mà không có gánh nặng của quá khứ. Rau đắng, ký ức về đau khổ, về sự nô lệ đã chịu đựng.

Bữa ăn này không chỉ là một bữa tiệc đơn thuần. Đó là lương thực cho cuộc hành trình, nguồn năng lượng để rời khỏi Ai Cập, vùng đất áp bức. Đó là một giao ước được đóng ấn bằng máu, một lời hứa giải thoát và cuộc sống mới.

Chúng ta cũng vậy. Chúng ta là những người hành hương, trên đường đến Đất Hứa. Đôi khi chúng ta bị giam cầm trong những Ai Cập của riêng mình: nỗi sợ hãi, nghi ngờ, những thú nghiện ngập, bất công, nản lòng. Chúng ta cũng cần một thứ lương thực ban cho chúng ta sức mạnh để phá vỡ xiềng xích và bắt đầu cuộc hành trình đến tự do. Đêm nay, Bữa Ăn Vượt Qua vang vọng trong chúng ta như một lời kêu gọi hy vọng. Hãy nhớ rằng Thiên Chúa không bao giờ quên dân Người. Người luôn ở đó, sẵn sàng nuôi dưỡng và hướng dẫn chúng ta ra khỏi bóng tối của mình.

2. Thánh Thể: Tình Yêu của Chúa Ki-tô, Lương Thực Vĩnh Cửu (1 Cô-rin-tô 11, 23-26)

Đây là trung tâm đức tin của chúng ta: Đêm bị nộp, Chúa Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi bẻ ra và nói: “Đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này, mà nhớ đến Thầy.” Cũng vậy, sau bữa ăn, Người cầm lấy chén và nói: “Đây là chén Máu Thầy, Máu đổ ra để lập Giao Ước Mới. Mỗi khi anh em uống, hãy làm việc này, mà nhớ đến Thầy.”

Thánh Phaolô truyền lại cho chúng ta câu chuyện về việc thiết lập Bí tích Thánh Thể. Chúa Giê-su, đêm trước khi chịu chết, biến bữa ăn Vượt Qua thành một sự hiến dâng trọn vẹn chính bản thân Người. Người tự hiến mình làm lương thực, làm đồ uống, làm hy lễ tình yêu để cứu độ thế giới. Bánh và rượu đã được truyền phép không còn là những

thức ăn đơn thuần nữa; nhưng trở thành Mình và Máu Thánh Chúa Kitô, sự hiện diện thật sự và sống động giữa chúng ta.

Thánh Thể không chỉ là một ký ức đơn thuần. Đó là một hành động yêu thương được đổi mới trong mỗi Thánh Lễ. Đó là sự hiệp thông mật thiết với Chúa Ki-tô, Đấng nuôi dưỡng chúng ta bằng chính sự sống của Người. Thánh Thể là tình yêu vô biên của Thiên Chúa, Đấng tự hiến mình cho chúng ta.

Đối với chúng ta, những người hành hương của niềm hy vọng, Thánh Thể là lương thực thiết yếu cho cuộc hành trình của chúng ta. Thánh Thể củng cố chúng ta trong sự yếu đuối, an ủi chúng ta trong đau khổ, soi sáng chúng ta trong bóng tối. Thánh Thể kết hiệp chúng ta với nhau trong cùng một thân thể, Thân Thể Chúa Ki-tô. Đó là lương thực biến đổi chúng ta và cho phép chúng ta trở thành điều chúng ta lãnh nhận: Thân Thể Chúa Kitô, hiện diện trên thế giới để làm chứng cho tình yêu của Ngài.

III. Rửa Chân: Khiêm Nhường Phục Vụ, Đường Đến Hy Vọng (Gio-an 13, 1-15)

Trong bữa ăn, Chúa Giê-su thực hiện một hành động bất ngờ và khó hiểu. Người đứng dậy khỏi bàn ăn, lấy khăn và chậu rửa, rồi bắt đầu rửa chân cho các môn đệ. Phê-rô phản đối, nhưng Chúa Giê-su khẳng định: “Nếu Thầy không rửa cho anh, anh sẽ không có phần với Thầy.”

Việc rửa chân không chỉ là một hành động vệ sinh đơn thuần. Đó là một hành động khiêm nhường, phục vụ, yêu thương triệt để. Chúa Giê-su, vị Thầy, trở thành người phục vụ. Người quỳ xuống trước các môn đệ của mình, những người nhỏ bé nhất. Người cho chúng ta thấy rằng tình yêu đích thực được thể hiện trong sự phục vụ, trong sự hiến mình, trong sự quan tâm đến nhu cầu của người khác.

“Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em”, Chúa Giê-su đã truyền cho các môn đệ. Việc rửa chân là một lời kêu gọi hành động đối với chúng ta, những người hành hương của niềm hy vọng. Nó mời gọi chúng ta phục vụ anh chị em của mình, đặc biệt là những người nghèo khó nhất, mong manh nhất, bị lãng quên nhất. Nó kêu gọi chúng ta rửa sạch đôi chân dơ bẩn của sự thù hận, bất công, thờ ơ, bằng dòng nước thanh sạch của tình yêu và sự tha thứ.

Chiều nay, khi tham dự Thánh Lễ, chúng ta hãy nhớ đến ba hành động này: Bữa Ăn Vượt Qua, Thánh Thể, Rửa Chân. Chúng bày tỏ tình yêu vô biên của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Chúng nuôi dưỡng, củng cố, hướng dẫn chúng ta trên con đường hy vọng. Vậy, chúng ta hãy là những người hành hương xứng đáng với tình yêu này, những chứng nhân của niềm hy vọng, những người phục vụ anh em của chúng ta. Ước gì cuộc sống của chúng ta là một Bí Tích Thánh Thể được sống, một sự hiến dâng trọn vẹn bản thân, một sự phục vụ khiêm nhường và vui vẻ, vì vinh quang Thiên Chúa và ơn cứu độ thế giới.